

הקונגרס בוויינגטון

התגרה בקונגרס אמריקאי - לא ישראל

זהו יום עצוב, הגיבו שרי הממשלה ביום בו נפלה ההכרעה בסינאט האמריקאי, שלא לדהות את עסקת החבילה לאספקת מטוסי קרב לישראל, מצריים וסעודיה, שהציע הנשיא קארטר. לשרי ממשלת הליכוד זה היה יום עצוב באמת. הוא בישר את הכישלון הטוטאלי של הארמייה האמריקאית של ראש הממשלה מנחם בגין. הוויכוח על ארמייה צעירה זו היה למעשה סלע המחלוקת העיקרי בוויכוח על מדיניות החוץ הישראלית, בין המערך הליכודי כוד, בעוד שהמערך דגל בתפיסה לפיה קיים קו אדום ביחסים בין ישראל לארצות-הברית, ולכן אסור לתמוך יותר מדי את החבל ולהרע את היחסים עם ממשלת תה, כפר מנחם בגין במציאותו של קו אדום כזה.

התפיסה המדינית של בגין גרסה כי בגלל ההשפעה הישראלית על הקונגרס האמריקאי לא תעז ממשלת ארצות-הברית לנקוט במדיניות שתפגע באינטרסים הריבטוניים של ישראל. לפיכך, קבע בגין, אין ישראל צריכה לתאם את עמדותיה המדיניות עם ארצות-הברית ויכולה להירשם לעצמה אף להיכנס לעימות מדיני עימה.

מהלומת "מחין" ההצבעה בסינאט, בה זכה הנשיא קארטר בניצחון מרשים וברוב של עשרה קולות, טפחה על פני בגין והממשלה.

היא הוכיחה שהקונגרס בוויינגטון הוא קונגרס אמריקאי ולא ישראלי וכי בכל פעם שיתייצב אינטרס אמריקאי ברוב מדי אינטרס ישראלי, יכריע האינטרס האמריקאי.

הכישלון של הלובי הישראלי בקונגרס בפרישה זו, לא בישר רק תפנית ביחסי ארצות-הברית עם ישראל. הוא היווה מהלומת-ימין לכל הקונספציה המדינית של מנחם בגין, שמוטטה אותה לחלוטין. (ראה הנידון).

מיפלגות

טכס ההכתרה

המאזן הפנימי

במפר"ל משתנה:

יוסף בורג יורד וזבמון

המר עזקה

הוועידה החמישית של המפר"ל, שנפתחה בסוף השבוע שעבר, היתה שונה מכל התכנסות מיפלגתית אחרת בשנים האחרונות. בעוד שעד כה היתה כל ישיבה של מרכז המפר"ל מלווה בנאומים חוצבי-להבות, בתככים, בהשמעת כינויי גנאי חילוניים לגמרי ולעיתים קרובות אף במהלומות, נפתחה הוועידה האחרונה

נה בסדר מופתי, כאשר הכל היה מתוכנן ומוסכם מראש. אולם למי שבקיא ברזי הרזים של מיסדרונות הקסטל, בית המפר"ל בתל-אביב, ברור לגמרי כי הוועידה החמישית היתה ועידת ההכתרה של זבולון המר כמנהיג המפר"ל, שבה הושמעה שירת הברבור של מי שנחשב כמנהיג המיפלגה מאז פטירתו של הייס משה שפירא. הלא הוא שר הפנים והמישטרה הד"ר יוסף בורג.

החלום שננזף. שבועות אחדים לפני הוועידה הודיע המר כי הוא מתכוון להציע לבחור את ידידו האישי ועוזרו במישרד החינוך והתרבות, דני ורמוס, כמוזכיר הכללי של המפר"ל. תפקיד רבי-עוצמה זה היה נתון משך שנים רבות בידי של ברנשטיין, מנאמני בורג. אולם ברנשטיין הודיע כי הוא פורש. בורג לא יכול היה להרשות לעצמו להפקיד את כל המערכת האירגונית והכספית של המפר"ל בידי ורמוס, מחוגי הצעירים. הוא הציע מועמד משלו, את בן-נתן, מי שנחשב כמשך שנים רבות כשרגא נצר של המפר"ל, היה איש אמונו של יצחק רפאל ועבר, לאחר סילוקו של רפאל, לסייעת לחיפנה של בורג. התגובה של המר להצעת הנגד של בורג היתה מפתיעה בתקיפותה. "יהרג ולא יעבור!" קבע המר כשהוא רומז כי הוא מוכן לפלג את המפר"ל על מזבח מסירת התפקיד לדני ורמוס.

אם היה המר רומז על כך לפני שני תיים, היה זוכה לבזו וללעג מצידו של בורג. מאחרי המר עמדו אז לכל היותר 20 אחוז מצירי מרכז המפר"ל. אולם סילוקו של רפאל והמהפך הפוליטי במדינה, שינו את התמונה הפוליטית גם במפר"ל. בורג עשה חשבון זהיר: בידי המר וקבוצת אל"ף עזר גואלמן יש למעלה מ-30 אחוז מהצירים. סיעת רפאל, המחזיקה ב-20% מצירי המרכז, נתונה בידיהם של שרי

הדתות אהרון אברחמיא ויושב-ראש ועד דת חוקה-חוקי-מישפט של הכנסת, עורך-הדין הצעיר דוד גלאס. הם תומכים בהמר. אין ספק כי לקואליציה זו יש כוח כדי להביס את בורג.

בורג, אשר חלמו לסיים את הקאריירה הפוליטית העשירה שלו כנשיא המדינה נגזו עם בחירת יצחק נבון, החליט להסתלק מהמבמה הפוליטית בכבוד. הוא נכנע להמר ולצעירים והפקיר את נאמנו בכך נתן.

תעלומות

מי רצח את קוריאל?

אנרי קוריאל לא נרצח

בידי ישראלים או

פדסטינים. הוא נפל

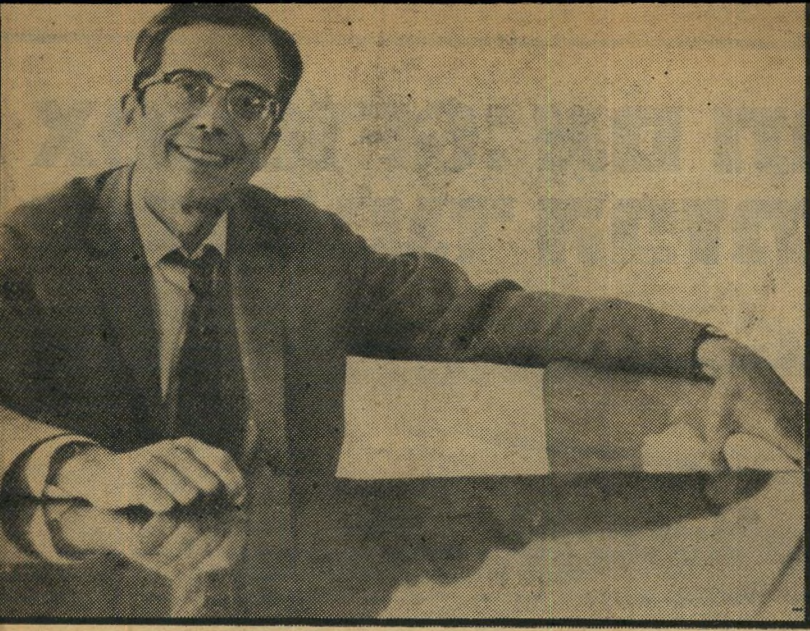
בידי פאשיסטים צרפתיים

ההמונים הצהולים נטשו את איצטריון האוניברסיטה בירושלים, בתום מיצעד הי מחתרות של יום-העצמאות ה-30. באותה שעה, במרחק אלפי קילומטרים, התכנסו

בורג הוא חבר הממשלה היחיד הי מכהן כשר משך 25 השנים האחרונות וכ"כ מאז כינונה של הכנסת.



מוזכ"ל-נכנס ורמוס ומוזכ"ל-יוצא בן-נתן המלכים מתו - ימי המלכים!



נרצח קוריאל המוסד נגד הש"ב

כמה מאות אנשים בין העצים הירוקים, בדממה של בית-הקברות פרי-לאשיו בפאר ריו המעוננת.

הם באו לקבור את אנרי קוריאל, שנרצח שבוע לפני כן, בצאתו מן המעלית של ביתו. (העולם הזה 2123).

קומננדו דלתה. במשך השבוע פעלה בפאריס חרושת השמועות והחדשות.

החדש הראשון היה כי קוריאל, היהודי שיסד בראשית שנות ה-40 את המיפלגה הקומוניסטית המצרית, נרצח בידי פלסטינים סוכני-עיראק, מקבוצת-הטרור של אבו-ג'ידאל. קבוצה זו רצחה בראשית ה-70 שנה את ידידו של קוריאל, סעיד חמאמי, נציג אש"ף בלונדון. מכיוון שקוריאל מילא תפקיד מרכזי בהפגשת אישי-שלום מישראל עם ראשי אש"ף, וביניהם חמאמי, נראה חשד זה כסביר.

אחרים האשימו את "המוסד" הישראלי, שנחשד בהריגת שורה של אישים פלסטיניים בפאריס לפני כמה שנים.

אולם כאשר התכנסו ידידי קוריאל בבית-הקברות, הם כבר ידעו כי השודות אלה הופרכו. גרם לכך מימצא שקרית: המישטרה קבעה כי הכדור שרצח את קוריאל נורה מאותו אקדח שקטל, לפני כמה חודשים, את שוער בניין אגודת האלי-גיריים בפאריס, לאיד סבאעי. הדיעה היתה אז כי סבאעי נרצח בטעות, וכי המתנקש שים ביקשו לקטול את נשיא האגודה.

מימצא זה שיכנע את הכל כי קוריאל אכן נרצח על-ידי פאשיסטים צרפתיים. קבוצה טרוריסטית, שזיהתה את עצמה כ"קומננדו דלתה", קיבלה על עצמה את האחריות לרצח, בהודעה לעיתונות שנמסרה לפני שבוע. הרצח נודע ברבים. אותה קבוצה גם הודתה, בשעתה, ברצח השוער האלג'ירי.

שני שירותי-ביטחון. אולם השאלה היתה: האם עמד מישהו מאחורי קבוצה זו? כמה עובדות הצביעו על כך.

"הרוצחים האמיתיים", קרא אחד המספרים בתלווייה, "הם העיתונאים שפירסמו עליו עלילות מתועבות!" אחרים הרחיקו לכת, טענו: הרוצחים האמיתיים הם האלמונים שמסרו את העלילות לעיתונות לי פירסום.

הפירסומים המוזרים התחילו בשבועון הצרפתי לה פואן ("הנקודה") ביוני 1976. אז נטען כי קוריאל הוא ראש רשת בינלאומית של טרור וסוכן של הקג"ב. העלילות היו מגוחכות בעליל, כי קוריאל לא היה רק מתנגד ציוני של הטרור כמכשיר פוליטי, אלא גם היה שנוא על המימסד הקומוניסטי במוסקבה ובפאריס. האינטלקטואל היהודי-המצרי המבריק העדיף לפעול לבדו, על פי מצפונה, תחת להשתעבד לבירוקרטיה מיפלגתית כלשהי, ותקף לא פעם עמדות קומוניסטיות "רישמיות".

מי גרם אז להפצת העלילות? יודעי-דבר היו משוכנעים כי הדבר נבע ממאבק סתרים בין שני שרותי-הביטחון הצרפתיים: "סד"ק ("שרות התייעוד", המקביל ל"מוסד" בישראל) הכפוף למישרד-הביטחון, והעוסק בריגול בחו"ל, ו"ס"ט-מיג"הל ביטחון השטח" (המקביל לשב"כ בישראל) הכפוף למישרד-הפנים והעוסק בבטיחותן הפנים. כאשיות פוליטית זרה, חסרת-תמיכה,

המתגוררת בצרפת, היה קוריאל כפוף לפיקוח דס"ט, שעקב אחריו ימים ולילות כימעט בגלוי. פירסום העלילה, שהציגה את קוריאל כראש רשת-טרור בינלאומית אדירה וסוכן של המודיעין הסובייטי, הנחית מהלומה קשה על דס"ט. למעשה נאמר ששרותי-הביטחון הפנימי אינו מסוגל למלא את תפקידו, אם לא גילה אדם כה מסוכן ורבי-פעלים.

באותם הימים היתה נטושה מילחמת-איתנים בין שני השרים, שהיו אחראיים על שני השרותים היריבים. קוריאל נפל קורבן למלחמה זו.

מניין המידע? היה נדמה שהסערה עברה. מישרד-הפנים הכחיש את העלילה. אך באוקטובר 1977 פורסמה אותה עלילה עצמה בשנית, הפעם בשבועון הגרמני דר שפיגל ("הראי"). היה ברור כי אותו גורם הדליף את החומר המפורק גם לעיתון זה. כעבור כמה ימים הוגלה קוריאל לעיניה נידחת בדרום. אך המעשה גרם לסערה כה גדולה של מחאות מפי אישים בצרפת, במצריים ובישראל, \* שהצו בוטל במהרה.

התי נראה כי מעו ייצא מתוק. בפעם הראשונה, אחרי 25 שנים של ישיבה בצרפת, קיבל קוריאל דרכון צרפתי - דרכון מיוחד הניתן לפלטים חסרי-תמיכה. היה נדמה כי המערכה של סד"ק נכשלה כליל, ואו קרה מה שקרה. ביום החמישי, בשעה 2 בבוקר, ירד קוריאל במעלית כדי ללכת לשיעור-התעמלות, כפי שנהג לעשות בכל יום חמישי בשעה זו. שני מתנקשיו ידעו זאת. הם המתינו לו, ירה, הרגוהו, וברחו דרך סימטה צדדית. היה זה יום-הרג נוצרי, והרחובות היו ריקים. שאל אחד מדידיו: "איך ידעו הרוצחים את מינהגיו של אנרי? אם עקבו אחריו זמן רב, היו שרותי-הביטחון צריכים לדעת זאת, כי גם הם עקבו אחריו. ואם לא עקבו אחריו בעצמם - מניין השיגו את המידע?"

כלי תפילות. ההלוויה היתה פשוטה. בלי טכסים ובלי תפילות. האלמנה, עטור פת-שחוריה, עמדה כפופה על הארון, מבלי להיזל דימעה.

זרייה-פרחים גילו את דרכו של האישי. זר ענקי של שושנים אדומים נשא את החתימה הפשוטה, "אלג'יריה". ד"ר עיר סאם סארטאווי, ראש מישלחת אש"ף שי נפגשה בשעתו עם מישלחת מישראל, לא הספיק לבוא, שלח זר בחתימתו. זר אחר בא מידי "החברים המצריים".

גם הנאספים באו מרצות רבות. שלושה באו מישראל - אורי אבנרי, חבר המועצה הישראלית למען שלום ישראל, פלסטיני ושלישי; שימחה לפסן, איש מפ"ם ועורך ניו-אוסלוק, ועוזי בורשטיין, איש ונציג הוועד למען שלום צודק. כמה קומרי (המשך בעמוד 40)

\* כל העדויות שנמסרו אז לטובת קוריאלים שהעידו לטובת קוריאל כוללים את הפרופסור דניאל עמית מירושלים, יוסי אמיתי מקיבוץ גבולות, ד"ר יעקב ארנון, אורי אבנרי, לובה אליאב, אליעזר פיינר מקיבוץ יד-חנה, עמוס קינן, שימחה 1979, מאיר פעלי, האלוף (מיל.) מתי פלד ועוזי בורשטיין.